

РЕШЕНИЕ

№ 31861

гр. София, 30.09.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав, в
публично заседание на 16.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **1658** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващи от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 118 от Кодекса за социалното осигуряване (КСО).
Образувано е по жалба на „А.Н.Н. 2“ ООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], представлявано от управителя А. Н. Н., чрез адв.М. Ж. З., срещу Решение №1040-21-31/21.01.2025 г. на Директора на ТП на НОИ-С. град, с което е потвърдено Разпореждане №35369/08.08.2024 г. на длъжностно лице по чл.60, ал.1 от КСО при ТП на НОИ-С. град.

Жалбоподателят счита обжалвания административен акт за неправилен и незаконосъобразен, като издаден в противоречия с материалноправните разпоредби. Твърди, че не е доказано настъпване на инцидент със служителката Л. Ф. С., а дори да е настъпил такъв, то той е бил лек и не по повод на извършената работа. Според него, не е налице причинно-следствена връзка между предполагаемия инцидент и уврежданията, които служителката твърди, че са настъпили в резултат от злополуката на 04.09.2023 г. А дори и да бъде прието, че описания от служителката инцидент действително е настъпил, то не е налице трудова злополука, защото са налице предпоставките за приложение на чл.55, ал.3 от КСО. Счита, че са налице обстоятелства, които сочат вината на служителката за настъпване на инцидента. Посочва също, че в хода на административното производство са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Моли съдът да отмени оспореното решение на административния орган и да му присъди сторените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв.Л. която поддържа жалбата. Претендира разноски по представен списък и прави възражение за прекомерност на

претендираните от процесуалния представител на заинтересованата страна разноски. Допълнителни съображения излага в писмени бележки.

Ответникът - Директорът на ТП на НОИ – С. град в съдебно заседание се представлява от юрисконсулт П., който оспорва жалбата и счита същата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна - Л. Ф. С. се явява лично и се представлява от адв.Ш. и адв.З.. В съдебно заседание и в депозираните писмени бележки изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира сторените по делото разноски по представен списък.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не взема становище по жалбата.

Административен съд – София град, Трето отделение, 57-ми състав, като се запозна с доводите на страните и доказателствата в административната преписка и след служебна проверка на оспореното решение съобразно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК, намира за установено от фактическа страна следното:

На 30.04.2024 г. Л. Ф. С. е подала в ТП на НОИ –С. [населено място] за претърпяна злополука с вх. № 483/30.04.2024 г., съгласно чл. 57, ал. 2 от КСО, по която е открито Досие за трудова злополука с № 35369. В декларацията е посочено, че Л. Ф. С. – на длъжност „офис мениджър“, е пострадала при командировка в магазин/склад за бои в [населено място], [улица], район 3. промишлена зона, като по време на работа се е качила на стълба, за да вземе кутия с катализатор, стълбата се е хлъзнала и пострадалата е паднала по гръб от височина от около 1,80 – 2,00 метра. В резултат на злополуката е получила счупване на гръбначния стълб в поясната област; травматично скъсяване на междупрешленен диск в лумбосакралната част на гръбначния стълб; фрактура корпорис вертебре Л 1. Предвид обстоятелството, че в декларацията за място на злополуката е посочен магазин, склад/офис находящ се на адрес: [населено място], [улица], район 3. промишлена зона, на основание чл. 58 , ал.1 от КСО и Указанията за съвместна дейност на НОИ и ИА ГИТ за изпълнение на Наредбата за установяване, разследване, регистриране и отчитане на трудови злополуки с изх. №5101-21-483# 1 от 09.05.2024г. на ТП на НОИ - С. град, досие № 35369 е изпратено в ТП на НОИ - В. за извършване на разследване на злополуката, станала на 04.09.2024 г. със С..

От осигурителя е представен Протокол от 12.09.2023 г. (л.61), за установяване, разследване, регистриране и отчитане на трудова злополука по чл. 2, ал. 2 от Наредбата, съставен от комисия в състав А. Н. – управител на „А.Н.Н. 2“ ООД и Т. В. В. – представител на служителите. В протокола е посочено, че при разследването за момента на злополуката липсват преки свидетели. В деня на падането С. е посетила болница „Св.М.“, [населено място], където преглеждащият я лекар я връща, без да издаде болничен лист за неработоспособност. След лекарският преглед Л. С. се връща в склада и продължава работа. Посочено е, че са били negliжирани предписанията от Експертно решение №90910 от зас.№129 от 22.11.2022 г. на ТЕЛК на С. за общо заболяване „множествена склероза“, представен пред работодателя, от който било видно, че служителката се оплаква от замаяване, главоболие, световъртеж. Управителят А. Н. бил пристигнал в склада на дружеството в [населено място], за да поеме работата в склада от Л. С., която била командирована там. От нея разбрал, че е паднала предишния ден. Споделила му заключението на лекарите от болницата, че не се нуждае от последващо лечение и че се е върнала в склада. На 05.09.2023 г. служителката самостоятелно се връща с поверения ѝ служебен автомобил в [населено място], като последен адрес, видно от GPS на автомобила, е домашния адрес на С.. На следващият ден – 06.09.2023 г. Л. С. върнала служебния автомобил в офиса в склад С., като преди това била посетила хипермаркет К. (видно пак от GPS на автомобила). Първият болничен лист на С., представен пред работодателя бил с начална дата 11.09.2023 г. с диагноза „счупване на

гръбначния стълб в поясната област“. В протокола е отбелязано също, че болничния лист бил издаден седмица след деня на събитието.

Със Заповед № 5101-21-483 #6/06.06.2024 г. на Директора на ТП на НОИ – С. град на основание чл. 58, ал. 1 КСО е наредено да се извърши разследване на злополуката, станала на 05.09.2023 г., като е определена комисия в състав М. К. – ст. инспектор по осигуряването в ТП на НОИ В., Т. Т. – представител на работодателя в КУТ и В. С. – представител на работниците и служителите в КУТ.

За резултатите от извършеното разследване на злополуката в ТП на НОИ – С. град е получен Протокол № 5103-22-9 от 11.07.2024 г., изготвен от ТП на НОИ - В. (л.38) , в който е посочено, че в хода на образуваното производство по разследване на злополуката са представени и взети предвид следните писмени доказателства: Обяснение от Л. Ф. С. - 2бр.; Обяснение от М. С. Б.; Обяснение от А. Н. Н.; Трудов договор №24/27.04.2007 г., доп. споразумение от 19.09.2012 г.; Длъжностна характеристика; Служебна бележка №24/02.05.2007 г. за начален инструктаж; Инструктажни книги; протокол от 12.09.2023 г. за разследване на злополуката от осигурителя; Карта за предварителен медицински преглед изх. №541/19.04.2007 г.; Становище от СТМ „Иномикс М“ ЕООД от 24.11.2022 г.; ЕР на ТЕЛК № 90910/22.11.2022 г.; Заповед за командировка от 28.08.2023 г. и платежно нареждане за изплатена сума; Допълнителен лист за преглед на пациент - № 029240/04.09.2023 г.; Рентгенография на гръбначни прешлени от 11.09.2023 г. и резултат от образно изследване от 02.10.2023 г.; болничен лист № № № E20232211119/11.09.2023 г., E20232728074/27.09.2023 г. и E20232728281/30.10.2023 г.

Протоколът е подписан от комисията, в която участва и представител на осигурителя „А.Н.Н. - 2" ООД, без особено мнение и без възражения, и връчен на членовете на комисията на 06.08.2024 г.

По данни от Протокол № 5103-03-9/11.07.2024 г. за резултатите от извършеното разследване на злополуката от ТП на НОИ - В., в деня на злополуката - 04.09.2024 г. Л. Ф. С. е на работа в обект на дружеството /състоящ се магазин, складово помещение и лаборатория, където се приготвят бои/, находящ се в гр. В., [улица], район 3. промишлена зона, за което има издадена Заповед за командировка от 28.08.2023 г. В деня на инцидента е получена стока, която била разпределена по стелажите, за да бъдат проверени наличностите. Там се намирала и Л-образна двуметрова стълба, която не била разпъната, заради стоката пред стелаж. Магазинът бил посетен от клиент, влязъл да закупи един литър катализатор. Решавайки да обслужи клиента, С. е тръгнала към склада, за да вземе желаната от клиента стока – катализатор, която се е намирала на втори рафт на стелажите в склада. Пострадалата се е качила на последното стъпало на подпряната на рафта стълба, взела кутията и в момента, в който тръгва да слиза, стълбата се подхлъзва и тя пада на земята по гръб на цимента от височина около 1,80 – 2,00 метра. В следствие на падането, пострадалата получава „Счупване на гръбначния стълб, в поясната област”, което е документирано в: Рентгенография на гръбначни прешлени от 11.09.2023 г. от ДКЦ „XXX София” ЕООД; Резултат от образно изследване от 02.10.2023 г. ДКЦ от „Софиямед” ЕООД; Болничен лист № E20232211119/11.09.2023 г.; Болничен лист № E20232728074/27.09.2023 г.; Болничен лист № E20232728281/30.10.2023 г.

Въз основа на документите и данните, съдържащи се в досието за трудова злополука, длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 от КСО е постановило Разпореждане № 35369/08.08.2024 г., с което е приело претърпяната злополука за трудова по чл. 55, ал. 1 от КСО.

На 09.08.2024 г. дружеството – жалбоподател е подало възражение срещу констатациите в протокола. Разпореждане № 35369/08.08.2024 г. на длъжностно лице по чл. 60, ал. 1 от КСО е обжалвано от осигурителя с Жалба вх. № 1012-21-1023 от 11.09.2024 г.

С Определение №1040-21-539/30.09.2024 г. на Директора на ТП на НОИ - С. град

административното производство по жалбата е спряно за събиране на допълнителни доказателства, относими към искането по жалбата. Определение №1040-21-539/30.09.2024 г. на Директора на ТП на НОИ-С. град е обжалвано от осигурителя пред Административен съд - София град (АССГ), като с Определение № 25468/29.11.2024 г. на АССГ, III-то отделение, 10 състав, постановено по адм. д. № 10196/2024 г., определението на директора е отменено и преписката е върната на административния орган за произнасяне по жалбата на осигурителя „А.Н.Н. 2” ООД срещу Разпореждане № 35399 от 08.08.2024 г. на длъжностно лице по чл.60, ал. 1 от КСО.

В изпълнение на Определение № 25468/29.11.2024 г., постановено по адм.д. № 10196 по описа на АССГ за 2024 г. за решаване на спора по същество по Жалба вх.№1012-21-1023 от 11.09.2024 г. на „А.Н.Н. 2” ООД, при извършване на контролното производство е извършена повторна проверка в преписката. Видно проверката, в хода на спряното производство пред административния орган в ТП на НОИ С. град е постъпило Писмо вх. № 1012-21-1023#4/21.10.2024 г., в отговор на Писмо изх. № 1012-21-1023#1 от 24.09.2024 г. до Столична регионална здравна инспекция, с което е получено ЕР на ТЕЛК № 05196/168 от 09.10.2024 г., издадено от II МБАЛ – 1-ви състав на ТЕЛК на пострадалата Л. Ф. С., като в мотивите на решението си органите на медицинската експертиза са посочили, че ТЕЛК приема причинна връзка - трудова злополука, по смисъла на чл.73, ал.1 от НМЕ и чл.55, ал.1 от КСО.

В резултат на извършената повторна проверка е издадено оспореното пред настоящия съдебен състав Решение №1040-21-31/21.01.2025 г. на Директора на ТП на НОИ - С. град, с което е потвърдено Разпореждане №35369/08.08.2024 г. на длъжностно лице по чл.60, ал.1 от КСО при ТП на НОИ-С. град.

В хода на съдебното производство, за изясняване на делото от фактическа страна е разпитан свидетелят М. С. Б. – „снабдител-доставчик“ в дружеството – жалбоподател „А.Н.Н 2" ООД. Според показанията на свидетеля Б., същият не е бил пряк свидетел на инцидента. На 04.09.2023 г. бил на обучение с още двама служители в обекта магазина/склад на фирмата в [населено място] и С. им показвала на компютър в лабораторията на обекта как да приготвят бои. На екран в лабораторията, който показвал територията на магазина/склад видели, че влиза клиент. С. им казала да изчакат в лабораторията, а тя отишла да обслужи клиента. В даден момент един от останалите колеги на Б. казал, че е чул шум – отишъл да провери и като се върнал им казал, че Л. С. е паднала. Когато св.Б. влязъл в склада видял С. изправена и държейки се за кръста, видимо изпитваща болки, поради което ѝ предложил да я закара до болница. Докторът в болницата я бил прегледал набързо, предписал ѝ обезболяващи и крем за мазане, след което двамата се върнали на работното място. През остатъка на деня я е питал няколко пъти как е, защото си личало, че я боли. Не бил обърнал внимание дали имало стълба наоколо, но се сещал за коя стълба ставало въпрос. По принцип „шефът е забранил“ използването ѝ, “била е на вън...някой я е вкарал“. Посочва, че в склада има електрически мотокар, който използват за сваляне на баките с бои от стелажите. По време на обучението той и служителите не са имали право да работят с баките бои, тъй като същите имат специфични кодове, които са им били непознати.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, чиито права и законни интереси са засегнати от административния акт, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, е неоснователна по следните съображения:

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са

административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното решение е издадено от Директора на ТП на НОИ – С. град – материално и териториално компетентен орган съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. "г" от КСО и в предвидената от закона форма – чл. 117, ал. 3 от КСО, като съдържа необходимите реквизити, волеизявлението на издателя му е ясно, което го прави валиден административен акт. При издаването му са спазени административнопроизводствените правила. С решението е потвърдено разпореждане №35369/08.08.2024 г., което е издадено в хода на административно производство, развило се по реда на чл. 57 и сл. от КСО и е приключило с постановяване на предвидения в чл.60, ал.1 от КСО административен акт.

Същият е издаден от компетентен орган – Т. Б. В. - длъжностно лице, оправомощено със Заповед № 1712/17.08.2015 г. на директора на ТП на НОИ – С. град (л. 20). От компетентен орган е издадено и Разпореждане № 35369/08.08.2024 г., видно от приложената Заповед № 1015-21-143/07.06.2018 г. на директора на ТП на НОИ за определяне на длъжностно лице по чл. 60, ал. 1 КСО (л.35), поради което соченото основание в жалбата на осигурителя, че е издадено при липса на компетентност на инж.И. Б. е неоснователно .

В процедурата по издаването му са приложени разпоредбите в КСО и подзаконовите актове, свързани с разследване, установяване и квалифициране на трудовите злоупотреки. Нормата на чл. 60, ал. 1 от КСО предвижда, че длъжностното лице, определено от ръководителя на ТП на НОИ със заповед, въз основа на документите в досието издава разпореждане за приемане или не на злоуполуката за трудова. Съгласно чл. 58, ал. 1 от КСО, ТП на НОИ съвместно с Инспекцията по труда, комитетите и групите по условия на труд и други компетентни органи в зависимост от случая разследват всяка смъртна трудова злоупотрека, всяка злоупотрека, причинила увреждане на повече от 3-ма работещи, както и всяка злоупотрека, за която има основание да се предполага, че ще доведе до инвалидност.

В изпълнение на чл. 58, ал. 3 от КСО се провежда разследване, което да установи причините и обстоятелствата за възникване на трудовата злоупотрека, вида на уврежданията и други сведения, подпомагащи административния орган да се произнесе за характера на злоуполуката. Съгласно изискването на чл. 58, ал. 6 от КСО, резултатите от разследването се оформят в протокол в типизирана форма, валиден до доказване на противното. В случая е назначена комисия по чл. 58, ал. 1 от КСО, с нормативно определения състав от членове. Тя е изготвила протокол за разследване на трудова злоупотрека, със съответното съдържание, отразяващо данните по чл. 10, ал. 1, т. 1-11 от Наредбата за установяване, разследване, регистриране и отчитане на трудовите злоупотреки /НУРРОТЗ/, относно: осигурителя, пострадалия, мястото и времето на злоуполуката, свидетелите на злоуполуката и лицето, оказало първа помощ, обща характеристика на работата, извършвана от пострадалия преди злоуполуката, специфичното физическо действие, извършвано него в момента на злоуполуката, и свързания с това действие материален фактор (Протокол за трудова злоупотрека № 5103-03-9/11.07.2024). По арг. от чл. 58, ал. 6 КСО, протоколът е валиден до доказване на противното. В случая доказателствената му сила не е оборена чрез събраните по делото гласни доказателства, доколкото същите съдът цени при условията на чл. 172 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК, с оглед заинтересоваността на свидетеля /служител към момента в дружеството - жалбоподател/, като не са ангажирани каквито и да е други доказателства.

Противно на изложените в жалбата доводи за немотивираност на разпореждането, изискването на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК за излагане на фактическите и правни основания е

спазено. Процедурата за установяване, разследване, регистриране и отчитане на трудовите злополуки съгласно чл. 6 и следващите от Наредбата за установяване, разследване, регистриране и отчитане на трудовите злополуки /НУРПОТР/ е спазена и в нейния ход са събрани изискуемите документи, на базата на които длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 КСО е основало изводите си, като тези документи са изброени в разпореждането и са приобщени като доказателства още в хода на административното производство /описани във фактическата част на настоящото решение/. Изводите се основават и на приложените към преписката медицински документи, доказващи увреждането и неработоспособността. Според ППВС № 4/1976 г., т. 7, ТР № 16/1975 г. на ОСГК на ВС и ТР № 4/2004 г. на ОС на ВАС мотивите към издадения административен акт може да се съдържат и в други документи, приложени към преписката, с оглед на което разпореждането е мотивирано и следователно законосъобразно.

От изложеното следва, че при издаване на разпореждането на органа по чл. 60, ал. 1 от КСО е спазена описаната процедура по извършване на проверката и съставяне на протокола.

По делото, не се установи да е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила - чл. 146, т. 3 от АПК. Като в тази връзка следва да бъде съобразено, че не всяко нарушение на административно-производствените правила води до отмяна, а единствено съществено такова.

Относно приложението на материалния закон:

Съгласно разпоредбата на чл. 55, ал. 1 от КСО трудова злополука е всяко внезапно увреждане на здравето, станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието, когато е причинило временна неработоспособност, трайно намалена работоспособност или смърт. Трудова е и злополуката, станала с осигурен по чл. 4, ал. 1 и чл. 4а по време на обичайния път при отиване или при връщане от работното място до 1. основното място на живеене или до друго допълнително място на живеене с постоянен характер; 2. мястото, където осигуреният обикновено се храни през работния ден; 3. мястото за получаване на възнаграждение – арт. ал. 2.

Злополука е всяко внезапно увреждане на здравето, което може да бъде травматично (причинено от външно, обикновено физическо въздействие върху тялото и организма) или нетравматично - болест - § 1, т. 36 от ДР на ЗЗ. Съществените белези на злополуката са, че тя представлява внезапно (непредвидено и спонтанно) увреждане на здравето, което е резултат (последица) на вътрешно или външно (болестно) въздействие върху човешкото тяло или организъм.

Трудовата злополука е злополука (внезапно увреждане на здравето), станала при извършване на възложената от работодателя (за работници и служители по трудово правоотношение) или от органа по назначаването (за държавните служители) работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието (чл. 55, ал. 1 КСО). Следователно трудовата злополука, като внезапно увреждане на здравето, е резултат (последица, следствие) на извършваната работа. Предвид изложеното може да се направи извод, че за да бъде определено като трудова злополука едно внезапно увреждане на здравето, то трябва да е станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, включително и когато тя не се обхваща от трудовата функция, но е извършена в интерес на предприятието. Трудовата злополука като внезапно увреждане на здравето, е следствие, а извършваната работа е причината за това следствие, т. е.

внезапното увреждане на здравето и извършваната работа са в причинна връзка по смисъла на Наредбата за медицинската експертиза (арг. от чл. 61, ал. 1, т. 6, чл. 66, чл. 72, чл. 73, ал. 1).

В процесния случай е безспорно установено, че пострадалата Л. Ф. С. е в трудови правоотношения с осигурител „А.Н.Н. 2“ ООД от 27.04.2007 г., като първоначално е назначена на длъжност „касиер“, съгласно Трудов договор №24/27.04.2007 г. за неопределено време, със срок на изпитване от шест месеца в полза на работодателя. С допълнително споразумение от 19.09.2012 г. пострадалата е преназначена на длъжност - „офис мениджър“.

Според от данните по преписката, към датата на декларираната злополука пострадалата е имала качеството на осигурено лице, по смисъла на чл.4, ал. 1 от КСО, за всички социални рискове.

В случая не се спори, че Л. С. е претърпяла инцидент докато е била командирована в склад/магазин на дружеството в [населено място] на 04.09.2023 г. Представен е и лист за преглед на пациент №029240/04.09.2023 г., както и издаден БЛ №Е20232211119/11.09.2023 г.

По безспорен начин е установено, че в деня на злополуката 04.09.2023 г. Л. Ф. С. е на работното си място, в обекта на дружеството в [населено място], за което е издадена Заповед за командировка от 28.08.2023 г. В направени писмени обяснения управителят на дружество посочва, че е командировал Л. С. до [населено място] със задача да извърши проверка на касата, да помогне в попълването на документацията, както и да провери уменията на персонала да работи с ERP програмата на дружеството в склада в [населено място]. От приложените по делото обяснения на пострадалото лице, както и от тези на св.Б. се установи, че на 04.09.2023 г. Л. Ф. С. е напуснала лабораторията и отишла в магазина/склад да обслужи клиент на фирмата, при което паднала и получила наранявания. Установи се също, че не е имало друг служител, способен да обслужва клиенти в този момент, предвид обстоятелството, че другите лица, намиращи се в помещението са били обучаващи се.

С категоричен извод може да се обоснове, че увреждането е станало на работното място, през време и във връзка с извършваната работа, както и при извършване на работа в интерес на предприятието /при сваляне на стока от стелаж за клиент, пострадалата пада на земята, вследствие на което получава, счупване на гръбначният стълб в поясната област/.

Съдът намира за неоснователни и възраженията за допуснати процесуални нарушения при издаване на оспореното решение и потвърденото с него разпореждане свързани с твърденията за неизясняване на фактите по спора, обосновани с наличие на разминавания в обясненията дадени от пострадалата пред органите на НОИ и осигурителя. Липсвали преки свидетели на случилото се, пострадалата според жалбоподателя не била паднала от височина 1,80 - 2,00 м., а от височина не повече 0,30 – 0,40 см. (следвало да се има предвид приблизителна височина на пострадалата и местоположението на стоката, което според осигурителя можела да достигне с протегната ръка), както и вината на служителката за настъпване на инцидента (била с ограничени физически възможности, поради автоимунно заболяване). Настоящият състав счита, че в процесния случай дали пострадалото лице е паднало от височина 1,80 м., или 0,30 см. е ирелевантен за преценката относно изпълнението на фактическия състав на трудова злополука по смисъла на чл. 55, ал. 1 КСО. По отношение на

автоимунното заболяване на С., по данни от преписката, същото е открито през 2006 г., преди да започне работа в „А.Н.Н. 2“ ЕООД. В обясненията си пред НОИ, както и в защитата си пред съда, същата сочи, че е в ремисия и няма нито ден болничен при работодателя, което твърдение не бе оспорено и пред съдебния състав. В този смисъл неоснователни са оплакванията за недоказаност на трудовата злополука с аргумент липсата на преки свидетели на инцидента и разминаванията относно височината на падането, довело до увреждането.

Съгласно разпоредбата на чл. 55, ал. 3 от КСО не е налице трудова злополука, когато пострадалият умишлено е увредил здравето си. По делото не се събрани доказателства, установяващи при условията на пълно главно доказване факти от правната действителност, които да сочат на умишлено причинено самоувреждане. Твърденията на жалбоподателя за наличие на евентуален умисъл в поведението на пострадалата не са подкрепени от никакви доказателства, а именно негова е доказателствената тежест за това твърдяно от него обстоятелство. Проявена от пострадалата небрежност не променя заключението за трудовия характер на злополуката. Дори и лицето да е проявило невнимание или липса на достатъчно концентрация тези обстоятелства са относими към непредпазливостта като форма на вина. Евентуалното съпричиняване на вредоносния резултат от пострадалата не може да дисквалифицира злополуката като трудова по смисъла на чл. 55, ал. 1 от КСО.

Що се касае до изследване на предпоставката - причинна връзка, се дължи съобразяване с разпоредбата на чл. 13 от НУРПОТЗ, която регламентира, че причинната връзка между увреждането и настъпилата временна неработоспособност, трайно намалена работоспособност или смърт се установява от органите на медицинската експертиза.

Съгласно чл.73, ал. 1, т. 1 от НМЕ териториалните експертни лекарски комисии и НЕЛК се произнасят по причинната връзка при трудова злополука въз основа на разпореждане на ТП на НОИ за приемане или неприемане на злополуката за трудова или заместващо го съдебно решение; при нетравматично увреждане и по искане на ТП на НОИ в случаите на увреждане, при което неработоспособността е настъпила по-късно от деня на злополуката - протокол за разследване на злополуката.

В настоящия случай наличието на кумулативно изискуемата предпоставка причинната връзка следва да бъде установена от органите на медицинската експертиза, поради наличието на период от настъпването на инцидента до установяване на временната неработоспособност. Именно, поради това от компетентните органи на медицинската експертиза на работоспособността е поискано произнасяне относно наличието или липсата на причинна връзка между настъпилата по-късно неработоспособност и злополуката. По данни от преписката на 21.10.2024 г. с Писмо вх. № 1012-21 -1023#4 в ТП на НОИ С. град е получено и ЕР на ТЕЛК № 05196/168 от 09.10.2024 г., издадено от II МБАЛ – 1-ви състав на ТЕЛК на лицето Л. Ф. С., в мотивите на което органите на медицинската експертиза са посочили, че ТЕЛК приема причинна връзка - трудова злополука по смисъла на чл.73, ал.1 от НМЕ и чл.55, ал.1 от КСО.

След като по делото не се установиха правоизключващите предпоставки по смисъла на чл. 55, ал.3 от КСО или други такива, Съдът намира, че злополука с осигурено лице – офис мениджър, настъпила с него по време на простиране на труд по съществуващо с работодателя – осигурител трудово правоотношение, следва да се приеме за трудова и в случаите, когато няма преки свидетели на инцидента, какъвто е и настоящия.

По така изложените съображения съдът намира, че жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

При този изход на спора претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение следва да бъде уважена за сумата от 100 лв. на основание чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 78, ал. 8 ГПК. Претенцията на заинтересованата страна също следва да бъде уважена в претендирания размер от 870 лв., от които 70 лв. депозит за разноски по призоваване на свидетел и 800 лв. адвокатско възнаграждение. Възражението на жалбоподателя за прекомерност на разноските на заинтересованата страна съдът счита за неоснователно, предвид фактическата и правна сложност на делото..

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 57-ми състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „А.Н.Н. 2“ ООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], представлявано от управителя А. Н. Н., чрез адв.М. Ж. З., срещу Решение №1040-21-31/21.01.2025 г. на Директора на ТП на НОИ-С. град, с което е потвърдено Разпореждане №35369/08.08.2024 г. на длъжностно лице по чл.60, ал.1 от КСО при ТП на НОИ-С. град.

ОСЪЖДА „А.Н.Н. 2“ ООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], представлявано от управителя А. Н. Н., да заплати на ТП на НОИ - С. град сумата от 100,00 (сто) лв. разноски по делото.

ОСЪЖДА „А.Н.Н. 2“ ООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], представлявано от управителя А. Н. Н., да заплати на заинтересованата страна Л. Ф. С. сумата от 870,00 (осемстотин и седемдесет) лв. разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните.